

Малко повечерие с Великия покаен канон на св. Андрей Критски в храм „Св. Неделя“

На 2 април в митрополитския катедрален храм „Св. вмчца Неделя“ Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи Малко повечерие с целия Велик покаен канон на св. Андрей Критски.

Молитвено участие в богослужението взе архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, архимандрит Василий – председател на храма, заедно с храмовото духовенство и многоброен вярващ народ.

Песнопенията бяха изпълнени от Софийския свещенически хор с диригент ставрофорен иконом д-р Кирил Попов.

В края на вечерното богослужение Негово Светейшество произнесе слово за нуждата от покаяние и неговата сила:

„Удивителни по своята дълбочина, ние изпитваме благодатното въздействие на молитвите на свети Андрей Критски, който от дъното на душата си е

викал към Бога за прошка на своите грехове, и чрез многото примери от Стария и Новия завет привежда в умиление всички нас, така че да подпомогне и нашия вопъл към Бога: „Помилуй ме, Боже, помилуй ме! Дарувай ми, Господи, прошка на греховете; да подражавам на праведниците, да се отвърщам от пътищата на нечестивите (По ирмоса на 9-та песен)“.

Сами виждаме колко много се нуждае нашата душа от тези вопли. Защо? Защото ежедневно грешим пред Бога. Имаме толкова много неща, за които да се каем. И много ясно осъзнаваме, че без истинско, пълно покаяние, не може душата да изпита тази радост, за която говори свети пророк и цар Давид: Върни ми радостта на Твоето спасение (Пс. 50:14). Защото той, бидейки пророк, многократно е изпитвал радостта, ликуването от обилието на Божията благодат, която е пълнела сърцето му. Но ето че и той, в миг на самозабрава, в миг на следване на своите желания, които ясно противоречат на Божията воля и нанасят такава вреда на душата – духовна смърт – той се подвел и извършил двоен грях – прелюбодейство и убийство. Той мислел, че ще получи за себе си възжеланото благо, и след като извършил греха, пребивавал още в опиянение, но св. пророк Натан му дал да разбере, че за тези постъпки заслужава смърт, че от такива грехове човек умира духовно – тогава от дъното на душата си той се разкаял, разбрал постъпката си, и с цялата си душа се обърнал към Бога със зов за прошка: Помилуй ме, Боже, по голямата Си милост (Пс. 50:1).

Този зов идва от осъзнаването каква бездна сме поставили между нас и Бога. Не е възможно да има съприкосновение с Бога, в Когото няма никаква неправда, Който е светлина и в Когото няма никаква тъмнина (срв. 1 Йоан 1:5) – когато душата е пренебрегнала Божията любов; не е възможно да има съжителство между греха и Божията благодат.

Когато видим дълбочината на пораженията от греха в своята душа, проказата от действието му в себе си, и лишаването ни от Божията милост – тогава се нуждаем от вопъл и от решимост – вопъл към Бога и решимост да се борим докрай, за да можем да получим Божията сила и подкрепа за изправление“.

В края на словото си патриарх Даниил се обърна към богомолния народ с думите:

„Нека Бог ни дарува покаянието на св. цар Давид и това на св. Мария Египетска, която се споменава много пъти в този Канон, защото от живот в развала, нехайство, разврат до обръщането ѝ към Бога, стремежа и любовта

й да получи Божията милост, да живее с Бога, борбата, която претърпява, силите, които получава от Бога за тази борба, довеждат душата ѝ до обожение, до единение с Бога, до святост.

Нека Господ ни дарува покаянието на всички онези човеци, които са извървели пътя от греха към Божията любов и стремежа към Бога да живеят неразлъчно с Него, за да даде плод сегашното време на покаяние, на самоосъзнаване, на плач към Бога и време на прошка на нашите грехове. Бог е силен да ни подкрепи и милостив да ни приеме. Нека затвърди в нас намерението и желанието да Му служим, да бъдем с Него, да се отвърнем от грешните си пътища и да ходим бодро, здраво, с радост в пътя на Христовите заповеди“.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg